

הדף היומי בבלי: מסכת בבא קמא דף ע"ו
הדף היומי בהלכה: סימן קנ"ג מסעיף ז' 'והוא הדין' עד אמצע הסעיף 'וכל דבר'
המוסר היומי: שמיה"ל חלק ב' פרק כ"ז 'והנה ידוע' עד סוף פרק כ"ז

לוח
לימוד
יומי:

להידודי שמעתתא – חודש אב

שאלה חודשית נושאת פרסים והגרלות ע"פ הנלמד ב'דף היומי בהלכה'

רבים מהקוראים וביניהם הרב ישראל אליאך, השיבו שהחילוק הוא דבספר תורה האיסור הוא לצאת כשמבזה בכך את הספר תורה ולכן גם אם נשארים עשרה בלעדיו עצם יציאתו באמצע קריאת התורה יש בה משום בזיון ואסור, אבל בקדיש או קדושה אין זה בזיון אלא גורם שלא יאמרו הקדיש והקדושה ולכן אם נשארו בלעדיו עשרה ויכולים להמשיך באמירת הקדיש והקדושה אין איסור לצאת

כתב השו"ע סי' קנג סעי' כא שדברים שהשתמש בהם הדיוט אסור לעשות מהם תשמיש קדושה. וקשה דלעיל סי' לב סעי' לז כתב הביה"ל ד"ה 'עור', שאסור להניח בתפילין בין הבית לתיטורא עור שמצאו באשפה או ממנעלים קרועים כיון שצריך להקפיד לעשותו מעור כשר, ולכאורה משמע שהקפידא היא רק על כשרותו ואין להקפיד שלא לעשות התפילין שהם תשמיש קדושה מדבר שהשתמש בו הדיוט

ויש שתירצו ומהם הרב מרדכי אנגלנדר, שהאיסור לצאת בקדיש וקדושה הוא על האדם השומע [לכן כתב המשנ"ב סי' נה ס"ק יד שיש לחלק אם כבר שמע קדיש וקדושה או לא] שלא יהיה בבחינת עוזבי השם חלילה, וכשנשארים בלעדיו עשרה אין זו עזיבה שהרי יש שומעים שיענו. אבל באיסור לצאת באמצע קריאת התורה אין זה תלוי באדם השומע, אלא בכבוד הספר תורה

בהגרלה שנערכה בין העונים לעלון הקודם עלה בגורל כזוכה בסט משנ"ב דרשו הרב משה אורלינסקי, ירושלים. ובהגרלה על כך אחד משנ"ב דרשו זכו: הרב זאב לבין והרב שמואל קריצלר, ירושלים.

יודעים את התשובה? כתבו לנו לפקס 02-6540269

תשובות יש לשלוח עד כ' אב הפותרים נכונה יכנסו להגרלה על סט משנ"ב ו-2 כרכים בודדים

תשובות לעלון תמוז 34

שאלה: כתב השו"ע דאסור לצאת ולהניח ס"ת כשהוא פתוח. וביאר המשנ"ב דע"ז נאמר ועוזבי ה' יכלו. והנה לענין לצאת באמצע שאומרים קדיש או קדושה אם נשארו מבלעדיו עשרה אחרים מותר לצאת. וצ"ע מ"ש דבקה"ת אסור לצאת גם כשיש עשרה מבלעדיו, לבין קדיש וקדושה דמותר לצאת אם יש עשרה מבלעדיו

אדם המקיים בביתו מנינים לתפילה האם חלה על המקום קדושת בית הכנסת?

אדם המקיים בביתו מנינים לתפילה, אין המקום נחשב משום כך כבית כנסת, ואין בו קדושה. אולם, אם ניכר מתוך מעשיו שהקדיש את המקום לבית הכנסת, כגון שייחד חדר בביתו לתפילת הציבור, ותלה על קירותיו שלטים שרגילים לתלות בבתי כנסת - נחשב המקום לבית כנסת, ואינו יכול להסב את החדר לשימוש אחר, כדין בית כנסת. וכן אם בנה אדם בית כנסת מכספו הפרטי והעמידו לרשות הציבור - נחשב המקום כבית כנסת של הציבור, וחלה עליו קדושת בית הכנסת. [סעיף ז; ביאורים ומוספים דרשו, 55]

אתה עורך סעודה גדלה וחסרים לך ספסלים האם מותר לך לקחת ספסלים מבית הכנסת?

קדושת בית הכנסת חלה גם על כל רהיטיו, כגון השולחנות, הספסלים והכסאות. אולם, אדם העורך בביתו סעודה גדולה, ונזקק לספסלים - רשאי להשתמש בספסלי בית הכנסת, כיון שהמנהג להשתמש בהם לצורך כגון זה, ונחשב הדבר כאילו התנו מראש שיוכלו להשתמש בהם. ויש שכתב שהדברים אמורים דווקא בספסלים פשוטים, אבל ספסלים כבדים המיוחדים לשימוש בבתי כנסת בלבד, אין היתר להשתמש בהם אלא אם כן התנו זאת במפורש בעת הקדשתם לבית הכנסת. [ביאורים ומוספים דרשו, 53]

האם מותר למכור בית כנסת כאשר אין בית כנסת נוסף באזור?

כפי שלמדנו בימים האחרונים, בתנאים מסוימים מותר למכור בית כנסת. תנאי נוסף ועיקרי למכירת בית כנסת הוא קיומו של בית כנסת נוסף באזור, שיש בו כדי להכיל ברווח את כל המתפללים בבית הכנסת המיועד למכירה. ונחלקו הפוסקים: יש אומרים שאין די בכך שקיים מִבְּבֵר בית כנסת נוסף, אלא צריך שיבנו אחר במקום זה שמיועד למכירה; אך לדעת רוב הפוסקים די בכך שקיים בית כנסת נוסף מכבר. [סעיף ז, ס"ק מא; וראה ביה"ל ד"ה וכל וד"ה אסור]

אתמול למדנו

- בית כנסת מרכזי בעיר גדולה, שכבר לא מתקיימים בו מנינים לתפילה, או שמוכרים אותו לקהילה אחרת וימשיך לתפקד כבית כנסת - מותר למוכרו.
- בית הכנסת שנבנה על ידי עמותה חוקית - חברי העמותה רשאים למוכרו, כיון שבית הכנסת נבנה על דעת שכל החלטה הקשורה בו תוחלט על ידם, וגם יש למעשיהם תוקף על פי חוקי המדינה.
- בעבר, התקיימה בערים רבות מועצה בת שבעה חברים, שנבחרה על ידי נציגי הקהילות בעיר, אשר כל עניני הציבור היו נחתכים על פיה. מועצה זו מכונה 'שבעה טובי העיר'.

מחר נלמד

- איסור אונאה במכירת מטלטלין וקרקעות - קנים כלליים
- מדוע אין לבצע מכרז במכירת מטלטלין של הציבור?
- הקדישו בנין עבור בית הכנסת - מתי חלה עליו קדושת בית הכנסת?